

icke uttala, att dessa smörgåsbord infört mången ung man på drinkarens olyckliga bana.

Då källarmästarne — om än mången skulle vilja — af bristande enighet icke torde kunna afhjelpa detta inrotade missförhållande, hvars olycksbringande följder äro oberäknliga och hvilket inför utlandet sätter en mörk fläck på hela vårt folk, så måste ansvaret drabba den lagstiftande församlingen.

Förr har det ju kunnat möta svårigheter att taga särskild betalning för bränvin vid smörgåsborden, då kontrollen skulle blifvit för besvärlig, ja, kanske nästan omöjlig, men numera kan detta mycket lätt försiggå med automater.

På grund af hvad jag här ofvan anført, vågar jag föreslå,

att Riksdagen ville i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla om sådant förslag till ändring i bränvinsförsäljningsförordningen, att bränvin till mat icke får serveras annat än mot särskild requisition och mot särskild, i ersättning för maten icke ingående betalning.

Stockholm den 25 januari 1902.

Gustaf Olofsson.

N:o 78.

Af herr **O. E. Gädda**, om *ändring af 61 § i förordningen om landsting.*

I 61 § af Kongl. Maj:ts nådiga förordning om landsting den 21 mars 1862 är föreskrifvet, att ett sammandrag af protokollen, innehållande de fat-

tade besluten jemte uppgift på antalet ledamöter, som i hvarje beslut deltagit, m. m. skall tryckas och till länets kommuner med ett exemplar till hvar af dem utdelas samt från predikstolen kungöras.

Uppläsandet af dessa handlingar, som plägar taga synnerligen lång tid i anspråk, understundom en timme och ännu mera, sker oftast för tomma kyrkan, enär kyrkobesökande vanligen ej ha tålmod att så länge stanna kvar i kyrkan för åhörandet af kungörelser, som för många ej kunna vara af intresse; sålunda är det endast kyrkobetjeningen, som vid uppläsandet är närvarande.

För en prest, som har lång väg till kyrkan och skall förrätta högmessa och andra i samband dermed stående kyrkliga förrättningar, är uppläsandet af förenämnda handlingar i deras helhet särdeles ansträngande och likväl till föga gagn för allmänheten. Den förändring i ofvan omnämnda kongl. förordning synes mig därför lämpligen kunna vidtagas, att det deri föreskrifna kungörandet inskränktes till ett omnämnande af att handlingarne i fråga voro ankomna och funnes i arkivet eller å annat ställe, till ex. hos kommunalstämmans ordförande, tillgängliga för påseende. På grund af hvad som sålunda anförts, vågar jag vördsamt föreslå,

att Riksdagen ville besluta om sådan ändring af nu gällande bestämmelse i § 6 i i kongl. förordningen om landsting den 21 mars 1862, att från predikstolen endast skall kungöras, att landstingets handlingar äro ankomna och finnas under viss tid för påseende tillgängliga hos kommunalstämmans ordförande.

Den närmare formuleringen af ifrågavarande paragraf torde vederbörande utskott benäget angifva i nu föreslaget syfte.

Stockholm den 24 januari 1902.

O. E. Gädda.